

som jeg har anført Grunden, hvorfor vi ere blevne staaende ved den Tidsfrist, som i Lovudkastet er foreslaaet med Hensyn til Lovens Skrafttræden, og jeg skal saaledes endnu kun anbefale Udvalgets Vædringsforslag til Thingets Vedtagelse.

Krigsministeren: Da den ærede Ordfører har motiveret de Vædringer, som Lovudkastet efter Udvalgets Forslag vil undergaae, og som jeg troer at kunne tiltræde, skal jeg ikke opholde mig derved. Jeg skal kun bemærke, at de 2 nye §§ 2 og 3, som ere komne ind, har jeg ikke anset for at være nødvendige. Jeg har troet, at Bestemmelsen i den nye § 2, om at de Indskrænkninger, som fulgte af Fæstningsforholdene med Hensyn til Byggefrihed og anden Benyttelse af Terrainet indenfor Demarcationslinien, skulle bortfalde ved Fæstningens Nedlæggelse, var en Selvfølge, saameget mere som den Undtagelse, der er bleven gjort med Hensyn til Benyttelsen af Terrainet omkring Kjøbenhavns Fæstningsværker, udtrykkelig er reserveret i den paagjældende Lov; jeg har meent, at naar ingen Reservation var tagen, indtraadte dette som den naturlige Retsvirkning af, at Fæstningen blev nedlagt. Noget Egnende gjælder om den nye § 3; det stod klart for mig, at den militære Jurisdiction fra det Dieblis, Fæstningen blev nedlagt, maatte ophøre, og det hele paagjældende Terrain komme ind under Nyborg Kjøbstads Jurisdiction. Smidertid har jeg ingen Betænkelse ved at tiltræde de foreslaaede Vædringer, da de, som sagt, ikke andet end, maaskee til Overflod, udtrykke den Anskuelse, jeg selv har havt. Til den nye § 4 har jeg troet at burde stille et Vædringsforslag, som gaaer ud paa, at denne Paragraph deles ved Afstemningen, idet jeg nemlig ikke har nogen Betænkelse ved den første Deel af den, der lyder saaledes: „Den Krigsbestyrelsen paahvilende Forpligtelse til at vedligeholde de Vestykker gennem Fæstningsværkerne, som udgjøre Dele af Landeveien fra Nyborg Havn til Odense, bortfalder fra 1ste April 1870“; denne Deel har jeg ikke nogen Betænkelse ved, da jeg er

gaaet ind paa, at Staten skal vedblive at vedligeholde disse Veie indtil et Aar efter, at Fæstningen er nedlagt; det er nemlig Hensigten, — og dertil er der søgt Bevilling paa Stantsloven laar — at fornye væsentlige Dele af Eltdækket og overhovedet sætte Vestykkerne i en saadan Stand, at de passende kunne overlades til Kommunen; af denne Grund og af Billighedshensyn overhovedet har jeg ikke nogen Betænkelse ved, at Overdragelsen af Veienes Vedligeholdelse ikke finder Sted før 1ste April 1870. Hvad derimod den næste Deel af Sætningen angaaer: „og skulle disse Vestykker herefter behandles overeensstemmende med Lov af 21de Juni 1867 §§ 2—5, saavel med Hensyn til Vedligeholdelsen af den nuværende Veie med derpaa værende Broer som med Hensyn til sammes mulige Omlægning,“ har jeg efter Samraad med min ærede Collega Indenrigsministeren troet at burde modsætte mig, idet Regjeringen hele Tiden er gaaet ud fra, at Vedligeholdelsen af disse Veie tilfaldt Kommunen og ikke vilde være at behandle overeensstemmende med Lov af 21de Juni 1867 og de paaberabte Paragrapher. Smidertid er jeg ikke saa note bekjendt med disse Forhold, at jeg jo med Glæde har modtaget min ærede Collegas Tilbud om at ville forlægge dette Standpunkt. Den nye § 5 har jeg ikke nogen Betænkelse ved, dens Indhold findes jo allerede i Lovudkastet, som det blev forelagt af Regjeringen. § 6 er bleven uforandret, og jeg skal kun med Hensyn til § 7, som ogsaa er bleven uforandret, og ifølge hvilken denne Lov skal træde i Kraft den 1ste April 1869, bemærke, at jeg meget vel kan indbømme det Berettigede i det Dnske, at faae denne Nedlæggelse udsat et Aar. Der kan ganske vist være Grunde, der tale for, at man har et Aar efter den 1ste April 1869 til at forhandle med Kommunen om Salget af Fæstningsterrainet, i hvilken Tid alle forberedende Forhandlinger kunne finde Sted, saa at den hele Forandring kunde skee med eet Slag den 1ste April 1870, men jeg har troet at burde udhøve for Udvalget ikke blot de Ulemper, der ere